

VII.

En Hovedindvending, der kan gøres gældende imod en Ordning som denne, er, at den *ikke* efterkommer Kravet i Loven af 16. Juli 1927 om, at Banken skal „fortsætte sin Virksomhed som *privat Aktiebank*“, saaledes som dette under en voksende Opinion almindeligt forstaas, nemlig som en Fordring om, at Banken ikke blot — som oprindeligt forudsat i Udtalelsen i Folketings-Udvalgets Betænkning af Marts 1926 — skal kunne fortsætte som privat Aktiebank, *naar Statsgarantien udløber i 1932*, men gennem Nyordningen *straks* skal være i Stand til at fortsætte uden Statens Garanti paa tilsvarende Basis som andre private Banker.

Ganske bortset fra, hvorledes man fortolker Ordene i den paagældende Lovbestemmelse, maa Forsvarligheden af en Ordning som den gennem Forslag I tilrettelagte erkendes at være afhængig af, i hvilken Grad det vil være muligt under en Fortsættelse af Statsgarantien saavel med Hensyn til Bankens hele Indretning som med Hensyn til dennes daglige Dispositioner at gennemføre de Synspunkter, der maa være raadende i almindelig privat Bankvirksomhed.

De Betæneligheder, der i saa Henseende kan gøres gældende, maa erkendes at blive væsentlig forøgede derigennem, at en Rekonstruktion nødvendigt forudsætter, at Bankens Underskud dækkes, og at de hertil nødvendige Midler gradvis stilles til Disposition for ny Virksomhed.

Afgørende for, om man mener at kunne vælge denne Ordning, maa det derfor være, om man anser det for forsvarligt *under Statens vedvarende Garanti* at stille Midler til Raadighed for en rekonstrueret Bank til Fortsættelse og Udvidelse af dennes Virksomhed.

Selv om det nemlig ved den foreslaaede Ordning som anført maa være *Formaalet* successivt at indskrænke Omfanget af Statens Garanti, vil man dog ikke kunne se bort fra, at det man i saa Henseende vil kunne opnaa uden at skade Bankens Virksomhed — i al Fald i de første Aar — ikke vil være meget omfattende. I Hovedsagen maa man derfor regne med, at Statsgarantien bliver Basis ogsaa for den Udvidelse af Virksomheden, til hvilken der gennem Rekonstruktionen stilles Midler til Disposition fra Statens Side.

Hvis man ud fra de Betæneligheder, der kan gøres gældende overfor dette Forhold, mener at maatte kræve en Løsning, hvorved Statens Garanti *hurtigt* bringes til Ophør, og i alt Fald ikke bliver Genstand for en Udvidelse, da kan denne, som Forholdene foreligger for Tiden, ikke ske ved en *Fortsættelse* af Banken, men kun ved at følge den ud fra forskellige Synspunkter anviste Udvej: *at afvikle den gamle Bank* og i saa vid Udstrækning, som Forholdene tillader det, at søge at føre dennes Forretninger over til en nydannet privat Aktiebank.

Hvordan et Forslag i denne Retning end udformes, vil det omfatte en Afvikling af Landmandsbanken, hvad det selvsagt vil medføre Ulemper, som det dog maa være Opgaven at afbøde i størst muligt Omfang. Udvalget har i det som Forslag II betegnede Udkast*) til *Lov om Overførelse af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank's Virksomhed til en ny privat Aktiebank og Afvikling af den nuværende Bank* søgt at fastlægge Rammerne for en Afvikling med det Formaal i saa vid Udstrækning som muligt at sikre den bestaaende Forretnings Fortsættelse under private Former og at skabe de ringest mulige Vanskeligheder for de til Banken knyttede talrige Virksomheder.

Hovedvanskeligheden beror paa, at det ikke kan forudberegnes, i hvilken Udstrækning det vil lade sig gøre at overføre Indlaansmidlerne. En samlet Overførelse af den væsentligste Del af Virksomhedens Aktiver og Passiver paa en bestemt Skæringsdag

*) Optrykt som Bilag 2.